

Publicerad 2012-08-05 01:55 av eldkastare

Och jag ljuger för mig själv, varenda dag

- Vad har ni lärt er under resan?

frågar prästen och antecknar flitigt.

Läran om dig själv, om gud, om livet i allmänhet, att hitta nya vänner och att ta vara på tiden på jorden.

De söta flickorna med håret i jämna flätor

och kjolar i sammet, svarar med lika len röst.

- Skottskfolkdans, svarar jag med ett flin

skrattet ekar i kyrkväggarna

Alltid tjohej

Alltid tjohå

För inte kan väll jag i min glamour

som nyss stått och krigat för att få gå i

stora kängor i kyrkan

erkänna en förändring

en förbättring av det nästintill perfekta jag

Inte kan väll andras tankar få mig

att tveka på var jag står

Alltid högst

Alltid störst

- Okej då, säkerheten i att jag vet vem jag är

Jag höjer mitt huvud högre

nickar omärkligt för mig själv

Jag är ju samma som när jag åkte hem ifrån

störst, bäst och vackrast

Gud fanns i mitt hjärta redan då

Jag vet ju var jag har mig själv

För en snart 16åring vet väll allt om sig själv

har hittat alla sina sidor

Vet alla sina brister

Kan sin kropp och sinne utan och innan

Full kontroll dygnet runt

Aldrig vilsen

Aldrig ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren eldkastare med Poeter.se id #39811 innehar upphovsrätten